

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGO ODJELJENJE

ODLUKA

Predstavka br. 13039/11
Vladimir Andreevich KOLOSOV
protiv Crne Gore

Evropski sud za ljudska prava (drugo odjeljenje), na zasjedanju Vijeća od 5. septembra 2017. godine, u sastavu:

Robert Spano, *predsjednik*,

Julia Laffranque,

Işıl Karakaş,

Nebojša Vučinić,

Paul Lemmens,

Valeriu Griţco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *sudije*,

i Hasan Bakırcı, *zamjenik registrara odjeljenja*,

Razmatrajući gore navedenu predstavku podnijetu 20. februara 2011. godine,

Razmatrajući izjašnjenje koje je podnijela tužena Vlada i odgovora na izjašnjenje koje je podnio podnosilac predstavke,

Na zasjedanju je odlučio kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnosilac predstavke, g-din Vladimir Andreevich Kolosov, je državljanin Rusije, rođen 1961. godine sa prebivalištem u Aprelevka (Ruska Federacija). Pred Sudom ga je zastupao g-din Y. Aksaev, advokat iz Moskve (Ruska Federacija).

2. Vladu Crne Gore (u daljem tekstu "Vlada") je zastupala njihova zastupnica, g-đa V. Pavličić.

3. Na osnovu člana 36 stav 1 Konvencije i Pravila 44 stav 1 (a) Poslovnika Suda, Vlada Rusije je obaviještena da ima pravo miješanja u ovom predmetu, ali nije izrazila želju za miješanjem.

A. Okolnosti predmeta

4. Činjenice iz predmeta, na osnovu podnesaka stranaka, mogu biti sumirane kako slijedi.

5. Nepoznatog datuma, supruga podnosioca predstavke je podnijela zahtjev za razvod braka nadležnom sudu u Moskvi, tražeći, takođe, i podjelu imovine.

6. Dana 27. januara 2011. godine obratila se Osnovnom sudu u Kotoru sa zahtjevom za izricanje privremene mjere zabrane otuđenja i opterećenja na dva stana u Budvi (Crna Gora) do okončanja postupaka u Moskvi.

7. Dana 1. februara 2011. godine sud je, u odsustvu podnosioca predstavke i njegovog zastupnika, odobrio mjeru koja je registrovana u Upravi za nekretnine KO Budva. Dana 18. februara 2011. godine podnosilac predstavke je primio odluku, koja je takođe sadržala i informaciju da može uložiti žalbu Višem sudu, preko suda u Kotoru, u roku od tri dana.

8. Dana 21. februara 2011. godine, podnosilac predstavke je navodno poslao žalbu ekspres poštom a koju je u Višem sudu u Podgorici 28. februara 2011. godine primio određeni sudski službenik. Podnosilac predstavke je dostavio kopiju koverta dostavljene sudu od strane Pony Express kompanije za dostavu sa datumom 21. februar 2011. godine. Adresirana je na Viši sud u Podgorici, sa oznakom br. 11-8895-0367.

9. Dana 18. marta 2011. godine Viši sud je utvrdio da je podnosilac predstavke poslao žalbu 22. februara 2011. godine i odbacio je kao neblagovremenu.

10. Dana 17. juna 2011. godine, postupci u Moskvi su okončani prijateljskim poravnanjem.

11. Dana 22. juna 2011. godine podnosilac predstavke se obratio Višem sudu tvrdeći da je žalbu poslao 21. februara 2011. godine, pa je ona, stoga, bila blagovremena. Tražio je informaciju na osnovu čega je Viši sud zaključio da je žalba poslata 22. februara 2011. godine.

12. Dana 7. septembra 2011. godine jedan od troje sudija koji su bili zaduženi za predmet podnosioca predstavke, obavijestili su predsjednika Višeg suda da je u spisima predmeta postojao dokaz da je žalba poslata 22. februara, a da Viši sud nije uzimao u razmatranje ostalu dokumentaciju koju je dostavio podnosilac predstavke, naime, "priznanicu, račun i faks poslat 21. februara 2011. godine".

13. Dana 30. novembra 2011. godine bivša supruga podnosioca predstavke se odrekla svojih prava u odnosu na nepokretnosti u Crnoj Gori i zatražila ukidanje privremene mjere i njeno brisanje iz katastra nepokretnosti.

14. Dana 16. decembra 2011. godine podnosilac predstavke je obavijestio sudove u Kotoru i Podgorici o okončanju postupaka u Moskvi i zatražio ukidanje privremene mjere.

15. Dana 10. januara 2012. godine sud u Kotoru je ukinuo privremenu mjeru.

16. Dana 30. aprila 2012. godine podnosilac predstavke je pokušao da proda imovinu u Budvi ali nije mogao jer je privremena mjera još uvijek bila zabilježena u katastru. Ispostavilo se da sud u Kotoru nije dostavio odluku Upravi za nekretnine KO Budva.

17. Dana 15. maja 2012. godine Osnovni sud u Kotoru je zatražio da Uprava za nekretnine KO Budva izbriše mjeru.

18. Dana 25. maja 2012. godine katastar je donio odluku o brisanju privremene mjere kada je u pitanju jedan stan, koja je izvršena 3. decembra 2013. godine. Dana 10. jula 2014. godine katastar je donio odluku o brisanju privremene mjere kada je u pitanju drugi stan, a koja je izvršena 4. avgusta 2014. godine.

B. Relevantno domaće pravo

19. Članom 108(2) Zakona o parničnom postupku, (objavljen u Sl. listu Republike Crne Gore, br. 22/04, 28/05 i 76/06, Sl. listu Crne Gore, br. 73/10) predviđeno je, *inter alia*, ako je podnesak upućen preko pošte, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje sudu kome je upućen.

ŽALBE

20. Podnosilac predstavke se žalio na osnovu člana 6, 8 i 13 Konvencije i člana 1 Protokola 1 zbog nemogućnosti pristupa sudu, povrede prava na pravično suđenje i miješanja u njegova imovinska prava. Kao "majstor karakterizacije" za davanje pravne kvalifikacije činjenica bilo kog predmeta pred njim (vidjeti *Tarakhel protiv Švajcarske* [VV], br. 29217/12, stav 55, ECHR 2014 (izvodi)), Sud smatra da žalbe podnosioca predstavke treba da budu ispitane na osnovu člana 6 stav 1 Konvencije i člana 1 Protokola 1, čiji relevantni djelovi glase kako slijedi:

Član 6

"Tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ... svako ima pravo na pravično ... suđenje ... pred ... sudom ..."

Član 1 Protokola 1

"Svako fizičko i pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava..

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne utiču na pravo države da primjenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulisala korištenje imovine u skladu sa opštim interesima ili da bi obezbijedila naplatu poreza ili drugih dažbina ili kazni."

21. Vlada je uložila prigovor na ove žalbe.

PRAVO

A. Podnesci stranaka

22. Vlada je tvrdila da je podnosilac predstavke uložio žalbu 22. februara 2011. godine. Preciznije, 28. februara 2011. godine Viši sud u Podgorici je primio kovertu sa poštanskim žigom od 22. februara 2011. godine, sa oznakom br. 11-8895-0367. Koverta je sadržala žalbu podnosioca predstavke koju je sud kasnije odbacio kao neblagovremenu. Kao dokaz svojoj tvrdnji, Vlada je dostavila kopiju koverta sa poštanskim žigom od 22. februara 2011. godine, adresiranu na Viši sud u Podgorici, sa gore navedenom oznakom. Očigledno da je poslata putem kompanije za pružanje “usluga ekspres dostave i prevoza robe”. Vlada je takođe dostavila propratno pismo Višeg suda u Podgorici poslato sudu u Kotoru kojim je proslijeđena žalba podnosioca predstavke, “koja je greškom poslata direktno Višem sudu” (vidjeti gornji stav 7).

23. Podnosilac predstavke je potvrdio svoje žalbe. Tvrdio je, konkretno, da je Vlada dostavila kopiju UPS poštanskog dokumenta, koji nije relevantan za predmet. Takođe je tvrdio da je Vlada podnijela samo kopiju koverta na kojoj nije bilo ni poštanskog žiga, a ne samu kovertu.

B. Zaključak Suda

1. Pristup sudu

24. Relevantni principi po ovom pitanju su sadržani u, na primjer, presudi *Golder protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 21. februar 1975. godine, stav 36, Serija A br. 18; *Stanev protiv Bugarske* [VV], br. 36760/06, stavovi 229-230, ECHR 2012; i *Pérez de Rada Cavanilles protiv Španije*, 28. oktobar 1998. godine, stavovi 43-45, *Reports of Judgments and Decisions* 1998-VIII.

25. Sud ponavlja, konkretno, da zahtjev za podnošenje žalbe u određenom vremenskom roku nije samo po sebi u suprotnosti sa članom 6 stav 1 Konvencije. Sud je utvrdio u brojnim predmetima da se takvim zahtjevom teži legitimnom cilju pravosuđa i usklađenosti, naročito, sa principom pravne sigurnosti (vidjeti, na primjer *Pérez de Rada Cavanilles*, gore navedena, stav 45, i *Novaković protiv Hrvatske*, br. 32096/12, stav 21, 23. jul 2015. godine).

26. Vraćajući se na predmetni slučaj, Sud primjećuje da su strane saglasne da je zakonski vremenski okvir za podnošenje žalbe u slučaju

podnosioca predstavke istekao 21. februara 2011. godine. Ono oko čega nijesu saglasni jeste tačan datum kada je podnosilac predstavke poslao žalbu, 21. februara 2011. godine ili dan kasnije.

27. Sud takođe primjećuje da je podnosilac predstavke dostavio kopiju koverta iz Pony Express-a sa datumom 21. februar 2011. godine, sa oznakom 11-8895-0367. Ipak, nije podnio ništa da bi dokazao da je zaista tog datuma poslao žalbu i da je, stoga, zaključak Višeg suda bio proizvoljan. Sud ponavlja u tom smislu, da nije u njegovoj nadležnosti da donosi svoju procjenu o činjenicama za domaće sudove i da je, uopšte, na ovim sudovima da izvrše procjenu dokaza koji su pred njima (vidjeti *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 16. decembar 1992. godine, stav 34, Serija A br. 247-B). S obzirom da je Vlada dostavila dokaz koji je bio korišten kao osnova za odbacivanje žalbe podnosioca predstavke kao neblagovremene, Sud smatra da odluka Višeg suda u tom smislu nije bila proizvoljna ili očigledno nerazumna. Žalba podnosioca predstavke u tom smislu je na osnovu toga očigledno neosnovana i mora biti odbačena u skladu sa članom 35 stavovi 3 i 4 Konvencije.

2. Pravo na pravično suđenje i navodno miješanje u imovinska prava podnosioca predstavke

28. Relevantni principi u ovom smislu su iznijeti, na primjer, u presudi *Vučković i drugi protiv Srbije* (prvobitna izjašnjenja) ([VV], br. 17153/11 i 29 drugih, stavovi 69-77, 25. mart 2014. godine).

29. S obzirom da podnosilac predstavke nije iskoristio žalbu Višem sudu u određenom vremenskom okviru, ove žalbe moraju biti odbačene na osnovu člana 35 stavovi 1 i 4 Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih lijekova.

Sa ovih razloga, Sud jednoglasno,

Proglašava predstavku neprihvatljivom.

Sačinjeno na engleskom jeziku u pisanoj formi, dana 28. septembra 2017. godine.

Hasan Bakırcı
zamjenik registrara

Robert Spano
predsjednik